

FOAIE PAROHIALĂ

27 septembrie - 3 octombrie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulghorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Pentru Sfântul Francisc de Assisi, moartea nu a fost un sfârșit, ci o soră: cea care avea să îl conducă spre întâlnirea cu Dumnezeu. La 3 octombrie 2026 se împlinesc exact 800 de ani de la trecerea sa la Domnul, iar acest moment va fi comemorat la Oradea, printr-o celebrare specială la Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului”.

Ordinul Fraților Minori Conventuali și Terțiariei Franciscani de la Oradea îi invită pe credincioși, sâmbătă, 3 octombrie 2026, de la ora 18.00, la Sfânta Liturghie arhierască, urmată de „Celebrarea trecerii Sfântului Francisc la Domnul” – *Transitus Sancti Francisci*, evocarea ultimelor momente din viața Seraficului Părinte.

În seara zilei de 3 octombrie 1226, la vârsta de 44 de ani, Sfântul Francisc își încheia viața pământească la Porțiuncula (Assisi). Tradiția franciscană păstrează cu emoție ultimele sale clipe. Aflând de la medic că boala sa era incurabilă și că sfârșitul se apropia, Francisc nu s-a înpăimântat. Dimpotrivă, și-a ridicat mâinile către Dumnezeu și, plin de pace, a rostit cuvintele care au rămas peste veacuri: „Bine ai venit, sora mea Moarte!”

La opt secole distanță, gesturile și cuvintele lui Francisc continuă să vorbească unei lumi care se teme adesea de fragilitate, de suferință și de moarte. *Transitus Sancti Francisci* nu este doar amintirea unui moment din trecut, ci invitația de a privi viața în lumina întâlnirii cu Dumnezeu și de a redescoperi pacea celui care a învățat să primească totul ca dar.

Celebrarea va avea loc la Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului” din Oradea, str. Corneliu Coposu nr. 2A, biserică jubiliară, **sâmbătă, 3 octombrie 2026, de la ora 18.00.**

Vă așteptăm!

Pr. Augustin Budău (PFMConv.)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Crina Dobocan, David Alexandru Mihele, Ioan Adrian Ciupleu, Maria Belechi, Gheorghina Horgoș și Ioana Moș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mai aproape de Dumnezeu

Viața noastră spirituală poate fi asemănată cu o călătorie de-a lungul căreia ne confruntăm atât cu lucruri frumoase, cu experiențe minunate, cât și cu încercări și capcane. Una dintre cele mai comune capcane, care se prezintă de multe ori de-a lungul vieții, sub diferite forme, este aceea de a crede că suntem prea puțin vrednici, prea păcătoși, prea slabi pentru a ne apropia de Dumnezeu.

Ca și în cazul tuturor capcanelor, și aici lucrurile nu sunt complet albe sau complet negre, ci se află într-o zonă de gri, în care minciuna se alătură în mod perfid adevărului, creând astfel confuzia tipică ispitelor. Care este partea de adevăr? Aceea că suntem, într-adevăr, păcătoși, slabi și nevrednici. Concluzia, în schimb, adică faptul că, din această cauză, nu am fi îndreptățiți să ne apropiem de Dumnezeu, este una total greșită, pentru simplul motiv că asta ar însemna să nu mergem niciodată înspre El: cine și în ce situație oare ar putea avea orgoliul de a crede că este suficient de demn pentru Cer? De aceea, suntem chemați să mergem înspre Domnul cu lipsurile și cu slăbiciunile noastre, așa cum Isus ne invită, printr-un binecunoscut text spiritual intitulat „Iubește-mă așa cum ești”.

Adevărații maeștri spirituali știu că lucrul cu adevărat important, care determină statura noastră spirituală, nu este căderea în sine, ci capacitatea și dorința de a ne ridica încontinuu pe calea înspre Cristos. Sfântul Pavel, cel care a experimentat atât perioada în care persecuta Biserica, cât și cea în care era parte și slujitor al acestui Trup Mistic al lui Cristos, le scrie fraților din Roma: „Sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nicio altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Cristos Isus, Domnul nostru”.

În Evanghelia de astăzi ni se oferă oportunitatea de a contempla acest mister al iubirii în figura apostolului Petru. Ceea ce el trăiește astăzi îi va fi de mare ajutor în momentul în care slăbiciunea și fragilitatea își vor face simțită prezența, în momentul întunericii și al trădării. De pe culmile disperării va fi astfel capabil să recunoască, chiar prin întunericul păcatului, ochii milostivi și iertători ai Mântuitorului. Împreună cu el, suntem și noi invitați să nu ne pierdem speranța și credința în Dumnezeu atunci când experiența ispitei și a păcatului ne-ar îndemna să spunem: „Pleacă de la mine, Doamne, căci sunt un om păcătos”.

În sacramentul Spovedaniei, păcatele noastre, oricât de negre ar fi, lasă locul unui alb imaculat, ce îmbracă sufletul nostru prin iertarea lui Dumnezeu. Trebuie doar să întindem o mână, să facem un pas, să cerem cu încredere și vom simți iubirea nemărginită a lui Isus, experimentând adevărul cuvintelor Sfântului Ioan Evanghelistul: „Dacă inima noastră ne acuză, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră...”.

PF Claudiu